

*Για το Ελληνικό Δελτίο Τύπου, παρακαλούμε μεταβείτε παρακάτω

Elias Kafouros

Deeply Dramatic Art

Elias Kafouros is a distinctive storyteller. For more than two decades, he has created dense, meticulously detailed worlds in which painting and drawing meet cinema, comics, animation, popular culture, and the ceaseless flow of images in contemporary life. Beneath the visual excess of his work lies a profoundly human anxiety: our need to transform chaos into narrative and, through it, to construct a version of the world we can bear.

Kafouros (b. 1978, Athens) studied painting at the Athens School of Fine Arts and animation at the School of Visual Arts in New York. Over the course of a practice spanning two decades, he has developed an instantly recognisable visual language. In 2013, he received a Fulbright Scholarship, while his long-standing collaboration with Hermès has carried his distinctive graphic universe beyond the boundaries of contemporary art.

In **Deeply Dramatic Art**, Kafouros returns to the images he grew up with: comics and animation, heroic characters from cinema, and a visual universe that shaped, from an early age, his understanding of the relationship between fantasy and reality and the ways in which they function. These are images that never fully managed to conceal their construction — you could see the set, the mask, the special effect — yet this did not make them any less realistic, not in terms of the stories they told, but in relation to the viewer's own world. On the contrary, the illusion that transforms a film into lived experience required the active participation of the viewer's imagination.

The new works function in much the same way. Faces, objects, symbols, and fragments of stories are organised into compositions of almost cinematic intensity. Narrative is not merely the content of the work; it determines the very way in which the work is structured.

This logic also reveals the influence of the hand-painted film poster, in which different scenes and characters were condensed into a single image. The same principle reinforces the cinematic and theatrical character of the works, while their social and political dimension emerges through a world in which reality is continuously mediated by images, narratives, and roles.

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

“For most of our lives, the mind operates like a film studio,” Kafouros says. “It is a narrator and then a projector. And it functions through oppositions. In the ceaseless narratives of the self that judges, justifies, reacts, and resists, we are sometimes the hero and sometimes the villain. Very rarely, however, are we not the protagonist.”

Kafouros insists that he does not paint from imagination. Rather, he seeks to reconstruct an illusion of reality, even when it is fragmented through the aesthetics of collage. His world is not a world of fantasy but, as he himself writes, “the imprint of the imaginary that emerges from the continuous disintegration and reconstruction of the real.”

Perhaps, in the end, what Kafouros does is both very simple and very difficult: he takes the relentless noise of images, memory, desire, and information and transforms it into a world in which we can stand and look. A world that is excessive, funny, dark, tender, and restless — just like our own.

For if the mind is indeed a narrator and projector, as he says, then perhaps reality is never only what happens. It is also everything we invent in order to make it livable. And that, ultimately, is a deeply dramatic art.

Download press materials here:

https://www.dropbox.com/scl/fo/1srx0t2lrr2v2m0uhd0na/AA5TgPvu1b_guJoSZxJ_XHI?rlkey=1agu7uocik9k3p92rc658e3gk&st=xs01onk3&dl=0

Ηλίας Καφούρος

Βαθιά Δραματική Τέχνη

Ο Ηλίας Καφούρος είναι ένας ιδιοσυγκρασιακός αφηγητής. Εδώ και περισσότερο από δύο δεκαετίες δημιουργεί πυκνούς, εξαιρετικά λεπτομερείς κόσμους, στους οποίους η ζωγραφική και το σχέδιο συναντούν τον κινηματογράφο, τα comics, το animation, τη λαϊκή κουλτούρα και την αδιάκοπη ροή εικόνων της σύγχρονης ζωής. Κάτω από την οπτική υπερβολή των έργων του βρίσκεται μια βαθιά ανθρώπινη αγωνία: η ανάγκη μας να μετατρέπουμε το χάος σε ιστορία και, μέσα από αυτήν, να κατασκευάζουμε μια εκδοχή του κόσμου που μπορούμε να αντέξουμε.

Ο Καφούρος (γ. 1978, Αθήνα) σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και animation στο School of Visual Arts της Νέας Υόρκης. Στη διάρκεια μιας πρακτικής που εκτείνεται σε δύο δεκαετίες, έχει διαμορφώσει μια άμεσα αναγνωρίσιμη εικαστική γλώσσα. Το 2013 έλαβε υποτροφία Fulbright, ενώ η μακρόχρονη συνεργασία του με τον Hermès μετέφερε το ιδίομορφο σχεδιαστικό του σύμπαν και πέρα από τα όρια της σύγχρονης τέχνης.

Στη **Βαθιά Δραματική Τέχνη**, ο Καφούρος επιστρέφει στις εικόνες με τις οποίες μεγάλωσε: στα comics και το animation, σε ηρωικούς κινηματογραφικούς χαρακτήρες και σε ένα οπτικό σύμπαν που διαμόρφωσε από νωρίς την αντίληψή του για τη σχέση και τη λειτουργία της φαντασίας και της πραγματικότητας. Είναι εικόνες που ποτέ δεν κατάφεραν να κρύψουν εντελώς την κατασκευή τους — έβλεπες το σκηνικό, τη μάσκα, το ειδικό εφέ — και δεν έπαυαν γι' αυτό να είναι ρεαλιστικές, όχι ως προς την ιστορία που αφηγούνταν, αλλά ως προς τον κόσμο του ίδιου του θεατή. Αντίθετα, για τη συνθήκη της ψευδαίσθησης που μετατρέπει ένα φιλμ σε βίωμα, απαιτούσαν την ενεργή συμμετοχή της φαντασίας του θεατή.

Κάπως έτσι λειτουργούν και τα νέα έργα. Πρόσωπα, αντικείμενα, σύμβολα και θραύσματα ιστοριών οργανώνονται σε συνθέσεις σχεδόν κινηματογραφικής έντασης. Η αφήγηση δεν αποτελεί απλώς το περιεχόμενο του έργου, αλλά καθορίζει τον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο αυτό δομείται.

Στη λογική αυτή βρίσκεται και η επιρροή της χειροζωγραφισμένης κινηματογραφικής αφίσας, όπου διαφορετικές σκηνές και χαρακτήρες συμπυκνώνονταν σε μία εικόνα. Η ίδια λογική ενισχύει τον κινηματογραφικό και θεατρικό χαρακτήρα των έργων, ενώ το κοινωνικό και πολιτικό στοιχείο αναδύεται μέσα από έναν κόσμο όπου η πραγματικότητα μεσολαβείται διαρκώς από εικόνες, αφηγήσεις και ρόλους.

«Για το μεγαλύτερο μέρος της ζωής, το μυαλό μας λειτουργεί σαν κινηματογραφικό στούντιο», λέει ο Καφούρος. «Είναι αφηγητής και έπειτα προτζέκτορας. Και λειτουργεί μέσα από αντιθέσεις. Στις αδιάκοπες αφηγήσεις του εαυτού που κρίνει, δικαιολογεί, αντιδρά και αντιστέκεται, άλλοτε είμαστε ο ήρωας και άλλοτε ο κακός. Πολύ σπάνια, όμως, δεν πρωταγωνιστούμε».

Ο Καφούρος επιμένει ότι δεν ζωγραφίζει από τη φαντασία. Αντίθετα, επιδιώκει να ανακατασκευάσει μια ψευδαίσθηση της πραγματικότητας, ακόμη και όταν αυτή κατακερματίζεται από την αισθητική του κολάζ. Ο κόσμος του δεν είναι ένας κόσμος της φαντασίας, αλλά, όπως γράφει ο ίδιος, «το αποτύπωμα του φανταστικού που προκύπτει από τη συνεχή αποδιάρθρωση και ανασυγκρότηση του ρεαλιστικού».

Ίσως τελικά αυτό που κάνει ο Καφούρος να είναι πολύ απλό και πολύ δύσκολο ταυτόχρονα: παίρνει τον ακατάπαυστο θόρυβο της εικόνας, της μνήμης, της επιθυμίας και της πληροφορίας και τον μετατρέπει σε έναν κόσμο στον οποίο μπορούμε να σταθούμε και να κοιτάξουμε. Έναν κόσμο υπερβολικό, αστείο, σκοτεινό, τρυφερό και ανήσυχο — όπως ακριβώς και ο δικός μας.

Γιατί, αν ο νους είναι πράγματι αφηγητής και προτζέκτορας, όπως λέει ο ίδιος, τότε ίσως η πραγματικότητα να μην είναι ποτέ μόνο αυτό που συμβαίνει. Είναι και όλα όσα επινοούμε για να μπορέσουμε να τη ζήσουμε. Και αυτή είναι, τελικά, μια βαθιά δραματική τέχνη.

Κατεβάστε υλικό για τον Τύπο εδώ:

https://www.dropbox.com/scl/fo/1srx0t2lrr2v2m0uhd0na/AA5TgPvu1b_quJoSZxJ_XHI?rlkey=1aqu7uocik9k3p92rc658e3gk&st=xs01onk3&dl=0